

Deontologische code gemeenteraad

Vastgesteld bij gemeenteraad van 26 september 2023

TITEL 1 – De deontologische commissie

Hoofdstuk 1 – Algemeenheden

Artikel 1.1.1

De gemeenteraad richt in haar midden een deontologische commissie op.

Deze commissie heeft als taak toe te zien op de naleving van de deontologische code door mandatarissen en ervoor te zorgen dat deontologie en integriteit regelmatig het voorwerp uitmaakt van een debat.

Zij onderzoekt meldingen over inbreuken op de deontologische code en formuleert hierover een advies en/of doet hierover uitspraak.

De effectieve oprichting en het aanduiden van de leden gebeurt bij afzonderlijke raadsbeslissing.

Artikel 1.1.2

De deontologische commissie zal een huishoudelijk reglement opstellen dat de nodige afspraken bevat over de werking van de commissie.

Het huishoudelijk reglement zal ter goedkeuring aan de gemeenteraad worden voorgelegd.

Hoofdstuk 2 – Samenstelling

Artikel 1.2.1

De mandaten in de deontologische commissie worden door de gemeenteraad evenredig verdeeld volgens het systeem D'Hondt op basis van 6 commissieleden.

De commissie bestaat uit minstens één vertegenwoordiger per fractie in de gemeenteraad. Indien volgens bovenstaande berekening een fractie geen lid bekommt, wordt er toch een effectief lid namens die fractie toegevoegd aan de commissie met spreek- en stemrecht.

Artikel 1.2.2

Elke fractie wijst de mandaten toe, die haar overeenkomstig deze berekeningswijze toekomen, door middel van een eenvoudige schriftelijke voordracht (vb. via mail) door de fractieleider, gericht aan de algemeen directeur.

Bij deze voordracht kunnen ook één of meerdere plaatsvervangers aangeduid worden die in opgesomde volgorde het effectief lid kunnen vervangen bij verhindering of afwezigheid of wanneer het effectief lid wegens belangenvermenging niet kan zetelen als betrokken partij.

Een plaatsvervanger is een raadslid of een lid van het bijzonder comité voor de sociale dienst voorgedragen door dezelfde fractie.

Artikel 1.2.3

Tot de eerstvolgende volledige vernieuwing van de gemeenteraad wordt een fractie geacht eenzelfde aantal leden in de commissie te behouden. Indien één of meerdere leden verklaren niet meer te

behoren tot de fractie kan dit lid niet meer zetelen in de commissie, noch als lid van deze fractie, noch als lid van een andere fractie. Niettemin behouden deze fracties het oorspronkelijke aantal leden in de commissie en dient er eventueel een nieuwe voordracht te gebeuren.

Een lid van de gemeenteraad dat als onafhankelijke in de raad zetelt, kan geen deel uitmaken van de deontologische commissie.

Artikel 1.2.4

Enkel de aangewezen leden of hun plaatsvervangers kunnen bij de zitting van de commissie aanwezig zijn.

Telkens wanneer de commissie het nodig acht kunnen ook niet raadsleden en externe onafhankelijke experts zetelen in de commissie op ad hoc basis.

Hoofdstuk 3 – Vervangingsregeling

Artikel 1.3.1

De plaatsvervangers kunnen in de voorgedragen volgorde het effectief lid in de procedure en/of commissie vervangen wanneer het effectief lid verhinderd of afwezig is, wanneer het lid zelf voorwerp is van het onderzoek naar schending van de deontologische code of wanneer er belangenvermenging speelt.

Gaat het om de voorzitter van de commissie, dan wordt tijdens de hele procedure daarover de voorzitter vervangen door een door de voorzitter aangeduid lid van de commissie.

Artikel 1.3.2

Wanneer noch een commissielid, noch zijn/haar plaatsvervanger(s) kan (kunnen) deelnemen aan de commissie, kan er toch rechtsgeldig vergaderd worden door de commissie.

Hoofdstuk 4 – Voorzitter en secretaris

Artikel 1.4.1

De voorzitter van de raad is voorzitter van de deontologische commissie en wordt in die hoedanigheid toegevoegd aan de commissie.

De voorzitter heeft geen stemrecht in de commissie. Indien de voorzitter in toepassing van artikel 1.3.1 wordt vervangen door zijn plaatsvervanger, heeft deze plaatsvervanger wel stemrecht.

Artikel 1.4.2

Het ambt van secretaris van de deontologische commissie wordt waargenomen door de algemeen directeur; of door een of meer personeelsleden van de gemeente, aangewezen door de algemeen directeur.

De algemeen directeur kan steeds de vergaderingen van de commissie bijwonen.

Hoofdstuk 5 – Bijeenroeping en werking

Artikel 1.5.1

De commissie wordt samengeroepen telkens als hiertoe de noodzaak blijkt.

Artikel 1.5.2

De commissie wordt door de voorzitter bijeengeroepen. Twee derden van de leden van de commissie kunnen de voorzitter vragen de commissie bijeen te roepen. In dit geval is de voorzitter verplicht de commissie bijeen te roepen.

Artikel 1.5.3

De commissie kan geldig vergaderen onafgezien van het aantal aanwezig leden.

Artikel 1.5.4

De vergaderingen van de deontologische commissie vinden plaats achter gesloten deuren.

De betrokken mandataris die het voorwerp uitmaakt van de klacht of melding, kan om een openbare behandeling vragen van zijn dossier.

Artikel 1.5.5

De beslissingen van de commissie worden bij volstrekte meerderheid der stemmen genomen.

De stemming is geheim.

Artikel 1.5.6

Er wordt geen audioverslag gemaakt van de commissievergaderingen.

Hoofdstuk 6 – Bevoegdheid commissie

Artikel 1.6.1

De deontologische commissie kan geen tuchtmaatregel of blaam opleggen.

De commissie kan wel, na afronding van haar onderzoek op een eventuele inbreuk op de deontologische code, opteren voor:

- Het verlenen van een advies;
- Het doen van een einduitspraak;
- Het overmaken van een dossier voor verder gevolg.

Artikel 1.6.2

Besprekingen binnen de commissie kunnen (niet limitatief) leiden tot:

- Een advies of aanbeveling aan de raad over de aanvulling of wijziging van de deontologische code;

- Een uitspraak over het gedrag van een mandataris en of dat al dan niet overeenstemt met de deontologische code van het orgaan waarvan die deel uit maakt;
- Sensibiliseringsvoorstellen aan het lokaal bestuur over deontologie en integriteit;
- Een uitspraak van afkeuring ten aanzien van bepaalde gedragingen;
- De overdracht van meldingen aan het parket of Audit Vlaanderen;
- Een dossier met de bevindingen van de commissie voor de Vlaamse regering zodat die een tuchtonderzoek kan instellen en de betrokken burgemeester, schepen of voorzitter van de gemeenteraad kan schorsen of afzetten wegens kennelijk wangedrag of grove nalatigheid.

Hoofdstuk 7 – Procedure meldingen

Artikel 1.7.1

Eenieder die vermoedt dat een regel van de deontologische code is overtreden door een lokale mandataris, kan hiervan melding van maken bij de algemeen directeur (of het personeelslid dat door de algemeen directeur daartoe werd aangewezen).

De algemeen directeur (of het daartoe aangewezen personeelslid) beoordeelt de ontvankelijkheid van de melding op basis van de bepalingen die hiertoe in de deontologische code en het huishoudelijk reglement van de deontologische commissie zijn opgenomen.

Wanneer de algemeen directeur (of het daartoe aangewezen personeelslid) besluit dat de melding onontvankelijk is dan betekent dit meteen het einde van de procedure die gestart werd naar aanleiding van dit vermoeden. De commissieleden worden hierover wel geïnformeerd.

Is de melding ontvankelijk dan onderzoekt de commissie ten gronde en roept de voorzitter van de deontologische commissie de commissie bijeen.

Artikel 1.7.2

De commissie onderzoekt de melding en geeft zowel de melder als de vermeende schender de kans zich te laten horen. Ook mogelijke getuigen kunnen gehoord worden. Niemand kan daartoe verplicht worden.

Na het horen van betrokkenen bespreekt de commissie het vermoeden van schending en wordt een gemotiveerd advies of beslissing genomen over het dossier.

Enkel de commissie kan zich uitspreken of een mandataris van de gemeente een schending heeft begaan.

Hoofdstuk 8 – Presentiegelden

Artikel 1.8.1

Er worden geen presentiegelden uitgekeerd voor het zetelen in de deontologische commissie.

TITEL 2 – Definitie en toepassingsgebied van de deontologische code

Hoofdstuk 1 – Definitie

Artikel 2.1.1

De deontologische code is het geheel van beginselen, gedragsregels, richtlijnen, principes en gebruiken die voor de lokale mandatarissen als leidraad dient bij de uitoefening van hun mandaat en bij hun dienstverlening aan de bevolking.

Hoofdstuk 2 – Toepassingsgebied

Artikel 2.2.1

De deontologische code is van toepassing op de lokale mandatarissen van de gemeente.

Hieronder worden volgende mandatarissen begrepen:

- De voorzitter van de gemeenteraad
- De gemeenteraadsleden,
- De burgemeester,
- De schepenen.

Artikel 2.2.2

De deontologische code is ook van toepassing op groepen van lokale mandatarissen die aan collectieve dienstverlening doen en op de medewerkers van de in artikel 2.2.1 bedoelde mandatarissen, welke ook hun statuut of hoedanigheid is (persoonlijke medewerkers, kabinet- en fractiemedewerkers), op leden die op voorstel van de fracties in de gemeenteraad worden aangeduid om te zetelen in organen van extern verzelfstandigde agentschappen, adviesraden of overlegstructuren of andere organismen waarin de gemeente is vertegenwoordigd, evenals op derden, handelend in opdracht van de lokale mandataris.

Artikel 2.2.3

Lokale mandatarissen die krachtens een beslissing van de gemeenteraad andere mandaten bekleden, zijn er in die hoedanigheid eveneens toe gehouden de bepalingen van de deontologische code na te leven.

Zij zullen er tevens over waken dat zij, ook buiten hun politieke mandaten en activiteiten, geen dienstverlenende activiteiten ontplooiën die de eer en de waardigheid van hun mandaat kunnen schaden.

Artikel 2.2.4

Wanneer in deze code verwezen wordt naar “de burger” of “bevolking”, moet dit zo worden begrepen dat het niet enkel over een persoon kan gaan, maar ook over een groep, een vereniging of een bedrijf.

TITEL 3 – Bepalingen van de deontologische code

Hoofdstuk 1 – Algemene plichten, uitgangspunten en doelstellingen

Artikel 3.1.1

De lokale mandatarissen zullen voor de omschrijving van hun dienstverlenende activiteiten geen termen gebruiken die verwarring kunnen scheppen met officiële, door de overheden ingestelde instanties die zich bezighouden met het verstrekken van informatie of met de behandeling van klachten.

Het gebruik van de termen “ombudsman”, “klachtendienst” en andere afleidingen of samenstellingen met “ombud” of “klacht” is verboden.

Artikel 3.1.2

Bij hun optreden in en buiten het gemeentebestuur en in hun contacten met individuen, groepen, instellingen en bedrijven geven de lokale mandatarissen voorrang aan het algemeen belang boven particuliere belangen en zij vermijden elke vorm van belangenvermenging.

Artikel 3.1.3

Elke vorm van rechtstreekse dienstverlening, informatiebemiddeling of doorverwijzing gebeurt zonder enige materiële of geldelijke tegenprestatie van welke aard ook en mag geen vorm van cliëntenwerving inhouden.

Artikel 3.1.4

De lokale mandatarissen moeten op dezelfde gewetensvolle manier ten dienste staan van alle burgers die op hun dienstverlening een beroep doen, waarbij ze tussen de burgers geen onderscheid mogen maken op basis van geslacht, gender, ras, huidskleur, afstamming, sociale stand, nationaliteit, filosofische overtuiging, partijvoorkeur of persoonlijke gevoelens.

Hoofdstuk 2 – Verbodsbepalingen en belangenvermenging

Artikel 3.2.1

De lokale mandataris houdt zich strikt aan de verbodsbepalingen die door de algemene rechtsbeginselen en het decreet over het lokaal bestuur in het bijzonder zijn opgelegd teneinde de nodige neutraliteit en onpartijdigheid te verzekeren en belangenvermenging tegen te gaan.

Artikel 3.2.2

De lokale mandataris neemt niet deel aan beraadslagingen en stemmingen over aangelegenheden waarbij hij een belang heeft waarvan hij niet met voldoende zekerheid kan geacht worden afstand te kunnen nemen.

Hoofdstuk 3 – Corruptie en de schijn ervan

Artikel 3.3.1

Een lokale mandataris mag zijn/haar invloed en stem niet laten kopen of beïnvloeden door geld, goederen, diensten of andere gunsten die hem/haar gegeven of beloofd werden.

Een lokale mandataris moet actief en uit zichzelf de schijn van corruptie tegengaan.

Artikel 3.3.2

Het is de lokale mandataris verboden in het kader van zijn mandaat deel te nemen aan door bedrijven gefinancierde reizen of verblijven, welke ook de doelstellingen of oogmerken van de reis of het verblijf in kwestie zijn.

De invitatie kan bij uitzondering alleen geaccepteerd worden wanneer het bezoek aantoonbaar van belang is voor de gemeente en de schijn van corruptie of beïnvloeding minimaal is.

Artikel 3.3.3

Het is de lokale mandataris verboden dure geschenken te aanvaarden; giften en geschenken van geringe of symbolische waarde mogen aanvaard worden indien de schijn van corruptie of beïnvloeding minimaal is.

Hoofdstuk 4 – Het gebruik van faciliteiten en middelen van het lokaal bestuur

Artikel 3.4.1

Gebruik van gemeentelijke eigendommen, materialen of voorzieningen voor persoonlijk gebruik of privédoeleinden is niet toegestaan behoudens binnen de perken van wat eventueel is bepaald door gemeentelijke reglementen.

Artikel 3.4.2

Apparatuur, gereedschappen, producten, kantoorartikelen en andere verbruiksgoederen mogen enkel gebruikt worden voor aangelegenheden die te maken hebben met het gemeentebestuur. Voorbeeld is het gebruik van de gemeentelijke fotokopieertoestellen die enkel in het kader van de uitoefening van het mandaat kunnen gebruikt worden.

Artikel 3.4.3

Een lokale mandataris houdt zich aan de regels over onkostenvergoedingen zoals vastgesteld in het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad (Titel 3, hoofdstuk 13).

De terugbetaling van bestuurlijke uitgaven/onkosten wordt afgehandeld volgens de procedure, vastgelegd in het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad.

Artikel 3.4.4

Een lokale mandataris vraagt aan het gemeentebestuur geen terugbetaling van kosten die al op andere wijze worden vergoed.

Hoofdstuk 5 - Omgaan met informatie

Artikel 3.5.1

Een lokale mandataris is gebonden aan het beroepsgeheim wanneer hij/zij door de functie van lokale mandataris kennis krijgt van geheimen die door personen aan de gemeente zijn toevertrouwd. Bekendmaking van deze geheimen is verboden, behalve wanneer de wet de openbaring oplegt of mogelijk maakt.

Artikel 3.5.2

Naast het strenge beroepsgeheim geldt eveneens een geheimhoudingsplicht voor lokale mandatarissen. Deze plicht beschermt wat besproken wordt tijdens een besloten vergadering (feiten, meningen, overwegingen...).

Artikel 3.5.3

Een lokale mandataris heeft een algemene discretieplicht. Hij/zij gaat op discrete en voorzichtige wijze om met de informatie die hem/haar toekomt in de uitoefening van zijn/haar functie.

Artikel 3.5.4

De lokale mandatarissen gaan zorgvuldig en correct om met informatie waarover zij uit hoofde van hun mandaat beschikken. Zij verstrekken geen geheime of vertrouwelijk informatie aan externen.

Artikel 3.5.5

De lokale mandatarissen brengen respect op voor elkaars standpunten en respecteren elkaars spreekrecht en spreekplicht. Feitelijke informatie moet daarbij steeds correct, volledig en objectief worden gepresenteerd.

Artikel 3.5.6

De lokale mandatarissen houden geen informatie achter, tenzij deze geheim of vertrouwelijk is en het niet geven van informatie mogelijk is op grond van de wet- en regelgeving inzake openbaarheid van bestuur.

Artikel 3.5.7

De lokale mandatarissen maken geen gebruik van de informatie die ze verkregen in de uitoefening van het ambt ten eigen bate of ten bate van zijn persoonlijke relaties.

Hoofdstuk 6 – Onderlinge omgang

Artikel 3.6.1

Raadsleden gaan respectvol om met elkaar, de leden van het college van burgemeester en schepenen en de personeelsleden van de gemeente.

Artikel 3.6.2

Raadsleden richten zich tot elkaar, de leden van het college, de algemeen directeur en de andere personeelsleden op een correcte wijze en dit zowel verbaal, non-verbaal als schriftelijk, inclusief de elektronische communicatie.

Artikel 3.6.3

Lokale mandatarissen onthouden zich in het openbaar, dus ook in openbare raads- en commissievergaderingen, van negatieve uitlatingen over individuele personeelsleden.

Hoofdstuk 7 – de lokale mandataris als informatiebemiddelaar

Artikel 3.7.1

Het behoort tot de wezenlijke taken van de lokale mandatarissen om informatie te ontvangen en te verstrekken, in het bijzonder over de diensten die instaan voor informatieverstrekking en over de manier waarop de burger zelf informatie kan opvragen in het kader van de openbaarheid van bestuur.

Artikel 3.7.2

De lokale mandatarissen stellen informatie ter beschikking over de diensten die instaan voor het behandelen van klachten van de burger over het optreden van de overheid. Tevens verstrekken ze informatie over bestaande informatiediensten waar de burger voor informatie terecht kan.

Artikel 3.7.3

Bepaalde informatie mag door lokale mandatarissen niet worden verstrekt. Het betreft o.m.:

- Informatie waarop degene die erom verzoekt geen recht kan laten gelden;
- Informatie die overeenkomstig de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de openbaarheid van bestuur niet mag worden meegedeeld;
- Informatie die de goede werking van de administratie kan doorkruisen;
- Informatie die de privacy van anderen in het gedrang kan brengen.

Hoofdstuk 8 – De lokale mandataris als doorverwijzer

Artikel 3.8.1

De lokale mandatarissen verwijzen de vragensteller, waar mogelijk, door naar de bevoegde administratieve dienst(en) van de lokale administratie en andere overheden waar dit mogelijk is.

Hoofdstuk 9 – De lokale mandataris als administratief begeleider

Artikel 3.9.1

Lokale mandatarissen kunnen de burgers ondersteunen en begeleiden in hun relatie met de administratie of met betrokken instanties: zij kunnen de burgers helpen om, via de daartoe geëigende kanalen en procedures, een aanvraag te richten tot de overheid, informatie te verkrijgen over de stand van zaken van een dossier, daarover verdere uitleg en verantwoording te vragen, en voorafgaande vragen te stellen over de administratieve behandeling van dossiers.

Artikel 3.9.2

Lokale mandatarissen hebben het recht te vragen naar concrete toelichting bij de bestaande regelgeving of bij een genomen beslissing, naar de stand van zaken van een dossier of de verantwoording voor het niet beantwoorden van vragen gesteld door de burger.

Artikel 3.9.3

Bij het ondersteunen en begeleiden van vraagstellers, respecteren de lokale mandatarissen de onafhankelijkheid van de ambtenaren en diensten, de objectiviteit van de procedures en de termijnen die als normaal en redelijk beschouwd worden voor de afhandeling van soortgelijke dossiers.

Artikel 3.9.4

De briefwisseling met de overheid, gevoerd in het kader van de administratieve begeleiding en ondersteuning zoals vermeld in dit hoofdstuk, wordt uitsluitend op naam van de burger gevoerd. De ondersteunende en begeleidende rol van de lokale mandataris wordt op geen enkele wijze vermeld in de briefwisseling.

Hoofdstuk 10 – Bespoedigingstussenkomsten

Artikel 3.10.1

Bespoedigingstussenkomsten zijn tussenkomsten waarbij lokale mandatarissen een administratieve procedure proberen te bespoedigen in gevallen of in dossiers die zonder die tussenkomst een regelmatige afloop of resultaat zouden krijgen, maar dan na verloop van een langere verwerkings- of behandelingstermijn.

Dergelijke tussenkomsten, die een ongelijke behandeling van de betrokken burgers inhouden, zijn verboden. Het bespoedigen van een dossier van de ene houdt immers automatisch het vertragen in van een ander dossier en dit is een vorm van favoritisme.

Artikel 3.10.2

Worden niet beschouwd als bespoedigingstussenkomsten en zijn derhalve toegestaan:

- Vragen naar de redenen en oorzaken van de langdurige of laattijdige behandeling van een dossier;
- Het vestigen van de aandacht op of het meedelen aan de behandelende ambtenaar of dienst, van bijzondere gegevens en relevante informatie die een versnelde behandeling van het dossier, gelet op de hoogdringendheid ervan, objectief rechtvaardigen;
- Vragen om toelichting bij de toepasselijke regelgeving;
- Vragen met betrekking tot de elementen en motieven die aan de grondslag liggen van een genomen beslissing.

Hoofdstuk 11 – Begunstigingstussenkomsten

Artikel 3.11.1

Begunstigingstussenkomsten zijn tussenkomsten waarbij de lokale mandataris zijn voorspraak aanwendt met als doel de afloop of het resultaat van een zaak of van een dossier te beïnvloeden in de door de belanghebbende burger gewenste zin.

Dergelijke tussenkomsten zijn verboden.

Artikel 3.11.2

Tussenkomsten bij selectievoerende instanties, die tot doel hebben het verhogen van de kansen op benoeming, aanstelling en bevordering in de gemeentelijke administratie, zijn verboden.

Lokale mandatarissen die om steun gevraagd worden door of voor kandidaten die een functie, aanstelling of bevordering ambiëren, delen aan de betrokkene mee dat de aanstelling, benoeming of bevordering gebeurt op basis van de geldende normen en procedures. Zij verwijzen de belanghebbende naar de bevoegde dienst of instantie.

Artikel 3.11.3

De algemeen directeur neemt de nodige maatregelen opdat de dossierbehandelende personeelsleden alle tussenkomsten opnemen in het desbetreffende administratieve dossier, wat ook de aard van de tussenkomst of de hoedanigheid van de tussenkomende persoon is.

Artikel 3.11.4

De lokale mandatarissen mogen wel informatie inwinnen en doorgeven omtrent de voorwaarden en de organisatie van examens en bekwaamheidstests en de procedures voor benoemingen, aanstellingen en bevorderingen.

Artikel 3.11.5

De lokale mandatarissen mogen werkzoekenden op de hoogte stellen van werkaanbiedingen in de particuliere en de overheidssector. Voor die informatietaak mogen zij geen enkele tegenprestatie, van welke aard ook, beloven of leveren aan de betrokken werkgevers. Zij moeten zich ook onthouden van enige aanbeveling, zowel schriftelijk als mondeling.

Artikel 3.11.6

Elke bevoordeling of poging tot bevoordeling, waarbij de burger door toedoen, bemiddeling of voorspraak van een lokale mandataris iets probeert te bereiken wat onrechtmatig of wettelijk niet toelaatbaar is, is verboden.

Artikel 3.11.7

Tussenkomsten van lokale mandatarissen met de bedoeling de toewijzing en/of de uitvoering van contractuele verbintenissen met de overheid te beïnvloeden, zijn verboden.

Artikel 3.11.8

Tussenkomsten bij gerechtelijke en politionele instanties om de juridische besluitvorming in individuele dossiers te beïnvloeden, bijvoorbeeld om een proces-verbaal te laten seponeren, zijn verboden.

Artikel 3.11.9

Worden niet beschouwd als begunstigingstussenkomsten en zijn derhalve toegestaan:

- Het inwinnen en verstrekken van informatie en inlichtingen omtrent de modaliteiten, voorwaarden en organisatie van selectieprocedures, examens, geschiktheids- en bekwaamheidstesten en de procedures inzake benoemingen, aanstellingen en bevorderingen;
- Het uitoefenen van toezicht op het correcte verloop en de objectiviteit van de in het vorig lid bedoelde procedures, examens en testen, zonder zich in het verloop ervan te mengen of erin te interveniëren met het oog op de beïnvloeding van het resultaat en/of de beoordeling.

Hoofdstuk 12 – Bekendmaking van dienstverlening

Artikel 3.12.1

Het gemeentebestuur zal op geregelde tijdstippen de lijst van alle lokale mandatarissen met hun contactadressen en foto bekendmaken bij de bevolking.

Artikel 3.12.2

Het is de lokale mandatarissen verboden om publiciteit te maken voor dienstverlenende activiteiten. Zij kunnen, aanvullend op de informatieverstrekking door de lokale overheid, bekendheid geven aan hun bereikbaarheid voor de bevolking. Deze informatieverstrekking wordt beperkt tot het bekendmaken van een of meer contactadressen, naam en mandaat van de lokale mandatarissen, spreekuren, telefoonnummer en e-mailadres. In ieder geval kan er geen melding worden gemaakt van de aard van de dienstverlening waarin zij eventueel gespecialiseerd zijn en er wordt geen foto van de lokale mandataris gepubliceerd. Die regels gelden niet voor ledenbladen van politieke partijen of eigen politieke publicaties. Publiciteit voor dienstverlening is niet toegestaan op lokale en regionale radiozenders en op televisiezenders.

Hoofdstuk 13 – Naleving van de deontologische code

Artikel 3.13.1

De lokale mandatarissen verbinden zich ertoe onderhavige deontologische code na te leven en deze ethische manier van handelen aan hun medewerkers of derden die handelen in hun opdracht door te geven.

Artikel 3.13.2

Eenieder (ambtenaar of lokaal mandataris) die meent geconfronteerd te worden met een inbreuk die zij in strijd achten met deze deontologische code, kan de procedure opstarten zoals vermeld in Titel 1, hoofdstuk 7 van deze deontologische code.

Hoofdstuk 14 – Evalueren van de deontologische code

Artikel 1.14.1

Minimaal één keer per bestuursperiode evalueren de fractieleiders de deontologische code.

Deze evaluatie gebeurt op basis van een advies van de deontologische commissie. Daarbij wordt o.a. bekeken of de code nog actueel is, nog goed werkt en of ze nageleefd wordt.

Het fractieleidersoverleg brengt hierover verslag uit aan de raad.